RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0395 van 27 mei 2014 in de zaak 1011/0562/SA/8/0513

In zake:

1. de heer
2. mevrouw

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Frederick BRULOOT

kantoor houdende te 9052 Gent, Bollebergen 2A bus 20

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door:

mevrouw

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 14 februari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 12 januari 2011 om, met verwijzing naar artikel 123, §2 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, geen beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen.

Aangezien de deputatie niet tijdig een beslissing neemt, blijft de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem van 16 februari 2009 van toepassing.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te en met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 23 april 2013 met nummer S/2013/0086 de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geschorst.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de eerste kamer, werd op 3 april 2014 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 29 april 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Pieter Jan VERVOORT heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Isabelle VERHELLE die loco Frederick BRULOOT verschijnt voor de verzoekende partijen en mevrouw die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 8 december 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dient de bvba DB-Invest, hierna de vergunningaanvrager genoemd, bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het oprichten van 6 duplexwoningen en een fietsen- en vuilnisberging na afbraak van de op het terrein aanwezige villa met aanhorigheden + het rooien van de op het inplantingsplan aangeduide bomen".

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan "Gentse en Kanaalzone", gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het perceel is verder gelegen binnen het toepassingsgebied van de stedenbouwkundige verordening "aanleg parkeerplaatsen bij meergezinswoningen", door de gemeenteraad aangenomen op 25 september 2008 en door de verwerende partij goedgekeurd op 23 oktober 2008.

De stedelijke brandweer van de stad Gent bezorgt op 13 december 2008 een brandpreventieverslag.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 15 december 2008 tot en met 15 januari 2009, dient de eerste verzoekende partij één van de zes bezwaarschriften in.

Het Agentschap Wegen en Verkeer, district Eeklo, adviseert voorwaardelijk gunstig op 16 december 2008.

De Watering "De Burggravenstroom" adviseert voorwaardelijk gunstig op 18 december 2008.

De Intercommunale maatschappij voor Energievoorziening in West- en Oost-Vlaanderen adviseert gunstig op 12 januari 2009.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling onroerend erfgoed Oost-Vlaanderen (voorheen: agentschap R-O Vlaanderen, R-O Oost-Vlaanderen – Cel Onroerend Erfgoed) adviseert ongunstig op 9 januari 2009.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert gunstig op 4 februari 2009.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem verleent op 16 februari 2009 als volgt, door zich het verslag van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar eigen te maken, een stedenbouwkundige vergunning aan de vergunningaanvrager:

"

Advies gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar

Het college van burgemeester en schepenen heeft kennis genomen van het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, uitgebracht op 4/02/2009. Het eerste deel ervan luidt als volgt:

Plannen van aanleg

De bestemming volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone (origineel), vastgesteld op datum van 14/09/1977 bij besluit van Koning is woongebied.

In deze zone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en de gewestplannen die als volgt luiden:

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De aanvraag is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurde niet vervallen verkaveling noch binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg noch binnen de grenzen van een goedgekeurd ruimtelijk uitvoeringsplan.

Overeenstemming

De aanvraag is principieel in overeenstemming met het geldende plan, zoals hierboven omschreven.

. . .

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving, de aanvraag en de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag betreft het slopen van een bestaande woning met aanhorigheden, het bouwen van 6 duplexwoningen met een fiets- en vuilnisberging en de aanleg van 7 parkeergelegenheden op privaat terrein op een terrein dat volgens het gewestplan

gelegen is in een woongebied. De aanvraag .is in overeenstemming met de planologische voorschriften.

De bestaande woning op het terrein heeft een nokhoogte van 11,06 meter en een kroonlijsthoogte van 6,40 meter, de aanhorigheden heeft een nokhoogte van 6,91 meter en een kroonlijsthoogte van 3,5 meter. Deze bestaande bebouwing zou vervangen worden door een hoofdgebouw met een kroonlijsthoogte van 5,27 meter en een nokhoogte van 11,13 meter. Het geplande bijgebouw wordt afgewerkt met een plat dak en heeft een hoogte van 2,90 meter.

De omgeving waarbinnen de duplexwoningen gepland zijn wordt gekenmerkt door een verweving van een- en meergezinswoningen, handels- en horecazaken. Het geplande gebouw sluit aan bij de bestaande bebouwing in de staat en staat en

Het geplande gebouw voldoet aan de normen en kwaliteitseisen zoals vastgesteld in bovenvermelde richtnota en aan de nomen inzake parkeren op privaat domein zoals vastgelegd in bovenvermelde stedenbouwkundige verordening.

Voorliggende aanvraag heeft geen aanleiding tot stedenbouwkundige bezwaren.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

..."

Tegen deze beslissing tekent de eerste verzoekende partij op 5 maart 2009 (en de heer mevrouw op 6 maart 2009) administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 31 maart 2009 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij als volgt het beroep van de eerste verzoekende partij onontvankelijk te verklaren:

"

Overwegende dat artikel 119 §1 bepaalt dat om ontvankelijk te zijn, bij het beroepschrift het bewijs van betaling van de dossiervergoeding gevoegd dient te zijn, behalve als het beroep uitgaat van de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar, de adviesverlenende instanties of in geval beroep tegen een stilzwijgende weigering;

dat artikel 119 §2 en §3 bepalen dat de dossiervergoeding 62,5 euro bedraagt en dient gestort te worden op een rekening van de provincie;

dat bij geen van beide beroepschriften (respectievelijk dd. 5 maart 2009 en 6 maart 2009) een betalingsbewijs gevoegd werd;

dat in beide beroepen na het verstrijken van de beroepstermijn - die afliep op maandag 9 maart 2009 - alsnog door beroepinstellers aan hun banken opdracht werd gegeven de betaling uit te voeren (respectievelijk op 16 maart 2009 en 13 maart 2009);

dat beide beroepen op het moment van aflopen van de beroepstermijn niet aan de in art. 119 §1 opgenomen voorwaarde voldeden;

dat het al dan ontvankelijk zijn van beroepen dient geëvalueerd te worden na het aflopen van de beroepstermijn;

dat in casu beide beroepen op dat moment manifest onontvankelijk waren wegens het niet betaald zijn van een dossiervergoeding;

dat deze vormvereiste, die voorgeschreven is op straffe van onontvankelijkheid, niet kan rechtgezet worden na het aflopen van de beroepstermijn;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat dient geconcludeerd te worden dat beide beroepen onontvankelijk zijn;

..."

Na de hoorzitting beslist de verwerende partij op 16 april 2009, met overname van de tekst van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, het administratief beroep van de eerste verzoekende partij als onontvankelijk te verwerpen omdat de dossiervergoeding laattijdig werd betaald.

De verzoekende partijen en de heer en mevrouw et tekenen op 24 juni 2009 opnieuw administratief beroep aan bij de verwerende partij tegen voormelde beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem van 16 februari 2009, omdat de beroepstermijn volgens hen niet is beginnen te lopen, nu niet alle modaliteiten van de administratieve beroepsprocedure in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen vermeld zijn.

In zijn verslag van 7 juli 2009 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij als volgt dit administratief beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk te verklaren:

"

Overwegende dat art 116 §3 bepaalt dat derdenberoepen dienen ingesteld te worden binnen de 20 dagen na overschrijving van de beslissing in het vergunningenregister;

dat beide beroepen onontvankelijk zijn wegens laattijdigheid.

dat subsidiair dient vermeld dat het DRO nergens de verplichting bevat dat derden - zelfs al hebben zij bezwaar ingediend - persoonlijk worden ingelicht van de door het college van burgemeester en schepenen genomen beslissing;

dat beide appellanten, als bezwaarindieners tijdens het openbaar onderzoek, op de hoogte zijn gesteld door het college, ook al was daar geen wettelijke verplichting toe, middels het toesturen van haar beslissing, en volgens de gemeentelijke diensten niet zoals verzoekers zelf beweren - middels het toesturen door het toesturen het op het bouwterrein uit te plakken document;

dat deze beslissing alle modaliteiten m.b.t. het instellen van beroep vermeldt;

dat dit overigens geen afbreuk doet aan de bovenvermelde verplichting van verzoekers om zich correct te informeren over het instellen van het beroep; "

Na de hoorzitting van 30 juli 2009 beslist de verwerende partij op dezelfde dag, met overname van de tekst van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, dit administratief beroep als onontvankelijk te verwerpen omdat het laattijdig is ingesteld.

De verzoekende partijen vorderen daarop de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak.

Bij arrest van 18 januari 2010 met nummer 199.641 schorst de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, als volgt de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 30 juli 2009:

. . .

A. Ernst van de middelen Eerste middel

. . .

Beoordeling

- 8.1. De door de verwerende partij ten aanzien van de middelen aangevoerde exceptie mist feitelijke grondslag daar in het bestreden besluit weliswaar wordt gesteld dat de administratieve beroepen van 5 en 6 maart 2009 werden afgewezen omdat er bij de beroepschriften geen betalingsbewijs gevoegd was, doch met betrekking tot het administratief beroep van de verzoekende partijen van 24 juni 2009 uitdrukkelijk wordt overwogen "dat bij het beroepsschrift een betalingsbewijs gevoegd was".
- 8.2. Na een openbaar onderzoek waarin de verzoekende partijen bezwaar hebben ingediend verleende het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem aan de tussenkomende partij de gevraagde stedenbouwkundige vergunning.

Krachtens artikel 116, § 1, tweede lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: DRO) kan "iedereen die een bezwaar heeft ingediend tijdens het openbaar onderzoek, beroep instellen tegen een vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen".

Artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur luidt als volgt:

"Een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking, die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, wordt slechts geldig ter kennis gebracht als tevens de beroepsmogelijkheden en de modaliteiten van het beroep worden vermeld. Bij ontstentenis daarvan neemt de termijn voor het indienen van het beroep geen aanvang".

Op het eerste gezicht verbindt het aangehaalde artikel 116, § 1, tweede lid DRO aan een vergunningsbesluit van het college van burgemeester en schepenen - dat een administratieve beslissing met individuele strekking is – een rechtsgevolg voor "iedereen die een bezwaar heeft ingediend tijdens het openbaar onderzoek", meer bepaald de mogelijkheid om een administratief beroep in te stellen, zodat dit besluit binnen het toepassingsgebied van het geciteerde artikel 35 van het voormelde decreet van 26 maart 2004 valt.

Prima facie dient hoe dan ook de door de toepasselijke wetgeving opgelegde kennisgeving de door het geciteerde artikel 35 van het voormelde decreet van 26 maart 2004 opgelegde vermeldingen te bevatten, los van de vraag naar de inhoud van een niet door de wetgeving opgelegde kennisgeving. Op het eerste gezicht is er ten aanzien van diegenen die een bezwaar hebben ingediend in de stedenbouwwetgeving geen andere bekendmakings- of kennisgevingsverplichting opgelegd dan de in artikel 113, § 1, laatste lid DRO bedoelde verplichting voor de aanvrager om de beslissing aan te plakken op de plaats waarop de aanvraag betrekking heeft. In de overwegingen van het bestreden besluit wordt een onderscheid gemaakt tussen, enerzijds, de tekst van de bestreden vergunning en, anderzijds, "het op het bouwterrein uit te plakken document".

Voorhands moet worden aangenomen dat op het bouwterrein enkel het hiervoor (nr. 4.4) geciteerde document "uit te plakken op het bouwterrein" werd aangeplakt. In dit document wordt geen kennis gegeven van de door artikel 119 DRO opgelegde beroepsmodaliteit om bij het beroepschrift een bewijs van betaling van de dossiervergoeding te voegen.

Het middel is ernstig.

- B. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel
- 9. Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel voeren de verzoekende partijen in hun verzoekschrift onder meer aan de invloed die door het voorgenomen project zal worden uitgeoefend op hun naburige eigendom, meer bepaald schending van de privacy en verlies aan zon en licht, evenals de verstoring van het uitzicht van op hun woonperceel. Ter illustratie van dit nadeel leggen zij een uitgebreide fotoreportage neer.

De verwerende en de tussenkomende partijen bewaren in hun geschreven stukken het stilzwijgen over het aangevoerde nadeel en leggen terzake geen enkel stuk neer.

In het licht van de voormelde gegevens worden in het verzoekschrift voldoende concrete gegevens aangevoerd die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals dit is bedoeld door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. ..."

De verwerende partij beslist op 11 februari 2010 haar beslissing van 30 juli 2009 in te trekken.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heft, bij arrest van 8 juni 2010 met nummer 204.889, voormelde schorsing van de tenuitvoerlegging op en verwerpt het beroep tot vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 30 juli 2009 omdat de vordering, omwille van de intrekking van deze beslissing, doelloos geworden is.

Bij brief van 12 januari 2011 meldt de verwerende partij aan de verzoekende partijen:

. . . .

Op 22 februari 2010 stuurde de deputatie u een schrijven ter kennisgeving van de intrekking van haar beslissing van 30 juli 2009 houdend het onontvankelijk verklaren van het door u ingestelde beroep tegen de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Evergem van 16 februari 2009.

Overeenkomstig artikel 123 § 2 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 diende, na deze intrekking, de aanvrager van de vergunning binnen 75 dagen op de hoogte gebracht te zijn van de nieuwe beslissing van de deputatie.

De deputatie besliste evenwel niet binnen deze termijn zodat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Evergem van 16 februari 2009 van toepassing blijft.

..."

De verzoekende partijen betwisten de beslissing van de verwerende partij, waarover zij bij voormelde brief van 12 januari 2011 geïnformeerd worden.

Op 8 april 2011 wijst de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent een vordering in kort geding, om aan de aanvrager van de vergunning een verbod op te leggen om de constructies uit te voeren, af.

De heer heer en mevrouw hebben bij aangetekende brief van 14 februari 2011 eveneens een beroep ingesteld dat strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1011/0571/SA/8/0516.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad heeft met het arrest van 23 april 2013 met nummer S/2013/0086 vastgesteld dat het beroep tijdig werd ingesteld. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De Raad heeft met het arrest van 23 april 2013 met nummer S/2013/0086 vastgesteld dat de verzoekende partij beschikt over het rechtens vereist belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

De verwerende partij stelt in haar antwoordnota dat de verzoekende partijen niet haar ontstentenis van beslissing, maar wel de beslissing van het college van burgemeester en schepenen bij de Raad moeten aanvechten.

Een ontstentenis van beslissing kan, volgens de verwerende partij, immers niet gelijkgesteld worden met de stilzwijgende beslissing waarbij het administratief beroep geacht wordt te zijn afgewezen.

Er kunnen volgens de verwerende partij dan ook geen middelen worden aangevoerd tegen een niet bestaande beslissing.

De verzoekende partijen stellen van hun kant dat ingevolge de devolutieve werking van het administratief beroep de bestreden beslissing volledig in de plaats komt van de beslissing die in eerste aanleg werd genomen. Ingevolge het georganiseerd administratief beroep was de verwerende partij verplicht om een beslissing te nemen, en een ontstentenis van beslissing in het kader van een georganiseerd administratief beroep dient gelijkgesteld te worden met een stilzwijgende beslissing.

Dergelijk impact vloeit volgens de verzoekende partijen ook voort uit het schorsingsarrest van de Raad van State; door opnieuw geen inhoudelijke beslissing te nemen na de intrekking heeft de verwerende partij het vertrouwensbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

De verzoekende partijen stellen verder dat ingevolge artikel 7.5.8, §2, 2de lid VCRO zoals dat van toepassing was ten tijde van het intrekkingsbesluit, aan het overschrijden van de beslissingstermijn in ieder geval het juridische gevolg moet worden verbonden van de stilzwijgende afwijzing van het beroep, hetgeen een voor de Raad aanvechtbare beslissing uitmaakt.

Beoordeling door de Raad

1.

Conform artikel 7.5.8, §2, tweede lid VCRO moeten beroepsdossiers, die bij de deputatie worden betekend (in de betekenis van "ingediend") vóór 1 september 2009, maar waarover de deputatie op die datum nog niet heeft beslist, behandeld worden overeenkomstig de procedureregels die, voorafgaand aan die datum, golden. De bekendmaking en de uitvoerbaarheid van deze beslissingen worden daarentegen geregeld in artikel 4.7.23, §3 tot en met §5 VCRO.

De verzoekende partijen hebben bij de verwerende partij administratief beroep ingesteld op 24 juni 2009 en dus vóór 1 september 2009. De beslissing van de verwerende partij om geen beslissing te nemen over dit administratief beroep, dateert van ná 1 september 2009, zodat, overeenkomstig artikel 7.5.8, §2, tweede lid VCRO, de aanvraag moet behandeld worden "overeenkomstig de procedureregelen die golden voorafgaand aan die datum".

- 2. Aangezien de gemeente Evergem, op het tijdstip waarop de bestreden beslissing genomen is, reeds "ontvoogd" was krachtens artikel 193 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DRO), zijn de procedureregels van dat decreet van toepassing op de aanvraag, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft.
- De procedureregels met betrekking tot het administratief beroep zijn vervat in artikel 115 tot en met 126 DRO.

Artikel 122, § 1, eerste tot en met derde lid DRO bepaalt dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar binnen de 75 dagen, of 150 dagen wanneer het een verkavelingsvergunning betreft, na de datum van ontvangst van het eerste aangetekende beroep, de beslissing van de deputatie bij aangetekende brief naar de aanvrager moet zenden, en op dezelfde dag een afschrift van die beslissing naar de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en naar de instantie of persoon die het beroep heeft ingesteld, als dit niet de aanvrager is.

Artikel 123, §2 DRO bepaalt dat wanneer de termijn van 75 of 150 dagen verstreken is zonder dat de aanvrager op de hoogte is gebracht van een beslissing, in de gevallen dat de aanvrager

geen beroep heeft ingesteld, de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van toepassing blijft.

De verwerende partij heeft haar beslissing van 30 juli 2009 op 11 februari 2010 ingetrokken, na de schorsing ervan door de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, op 18 januari 2010. De verwerende partij moet dus opnieuw beslissen over het ingediend administratief beroep en deze beslissing binnen de 75 dagen na de intrekking van de beslissing van 30 juli 2009 naar de aanvrager, de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en de instantie of de persoon die het beroep ingesteld heeft, zenden.

De verwerende partij heeft binnen de 75 dagen echter geen afschrift van een beslissing naar de verzoekende partijen verzonden.

Pas op 12 januari 2011 laat de verwerende partij weten dat zij niet binnen de decretaal voorziene termijn heeft beslist en dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem van 16 februari 2009 dus, krachtens artikel 123, §2 DRO, van toepassing blijft.

4.

Overeenkomstig artikel 4.8.1, tweede lid VCRO spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege onder meer uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning.

De beslissing van de verwerende partij van 12 januari 2011, waarbij gemeld wordt dat zij niet beslist heeft over het administratief beroep van de verzoekende partijen, kan niet anders worden begrepen dan als een in laatste administratieve aanleg genomen bestuurlijke beslissing betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning, zoals bepaald in artikel 4.8.1, tweede lid VCRO.

De beslissing van de verwerende partij van 12 januari 2011 is immers een in laatste aanleg genomen bestuurlijke beslissing, namelijk een beslissing van de administratieve beroepsinstantie om niet te beslissen over het administratief beroep.

Door niet te beslissen over het administratief beroep van de verzoekende partijen, heeft de verwerende partij er bovendien voor gezorgd dat de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem van 16 februari 2009, krachtens artikel 123, §2 DRO, van toepassing blijft, zodat de beslissing om niet te beslissen over het administratief beroep *de facto* ook het verlenen of weigeren van een vergunning impliceert.

De verzoekende partijen hebben dan ook terecht de beslissing van de verwerende partij van 12 januari 2011 aangeduid als de bestreden beslissing en kunnen in hun verzoekschrift dan ook (alleen maar) middelen aanvoeren tegen deze beslissing, zelfs al heeft dit inhoudelijk betrekking op de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem van 16 februari 2009.

De exceptie van de verwerende partij is ongegrond.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen roepen in een eerste middel de schending in van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

De verwerende partij zou, volgens de verzoekende partijen, het administratief beroep van de verzoekende partijen onterecht niet ontvankelijk en gegrond verklaard hebben en zo heeft de verwerende partij, volgens de verzoekende partijen, stilzwijgend de gebrekkige motivering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem in verband met het advies van de cel Onroerend Erfgoed ondersteund.

2. De verwerende partij heeft niet geantwoord op dit middel.

De verwerende partij argumenteert m.b.t. de ontvankelijkheid van het beroep wel dat "geen middelen kunnen worden aangevoerd tegen een niet bestaande beslissing (niet afdoende motivering, schending van de goede plaatselijke ordening, schending van de beginselen van behoorlijk bestuur)".

Beoordeling door de Raad

De Raad oordeelt dat de verwerende partij, door geen beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen en zo de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem van 16 februari 2009 van toepassing te laten, de beroepsargumenten van de verzoekende partijen tegen deze beslissing van het college van burgemeester en schepenen niet heeft beantwoord.

De verwerende partij motiveert evenmin waarom deze beroepsargumenten niet beantwoord worden.

Het betreft een stilzwijgende beslissing, die geen formele motivering bevat. In het administratief dossier kan evenmin enige motivering worden terug gevonden.

Bijgevolg kan de Raad niet oordelen op welke gronden de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem dd. 16 februari 2009 houdende het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning aan de bvba DB-invest strekkende tot het oprichten van 6 duplexwoningen en een fietsen- en vuilnisberging na afbraak van de op het terrein aanwezige villa met aanhorigheden en het rooien van de op het inplantingsplan aangeduide bomen, in weerwil van de door de verzoekende partijen in de beroepsprocedure aangehaalde beroepsargumenten, middels de bestreden beslissing toch wordt bevestigd.

De bewering van de verwerende partij dat er "geen middelen kunnen worden aangevoerd tegen een niet bestaande beslissing (niet afdoende gemotiveerd, schending van de goede ruimtelijke ordening, schending van de beginselen van behoorlijk bestuur)", kan niet worden bijgetreden. Er anders over oordelen zou immers impliceren dat de Raad de hem opgedragen wettigheidscontrole op vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende

beslissingen genomen in laatste administratieve aanleg betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning, niet kan uitoefenen. Dit zou neerkomen op een ongelijke rechtsbescherming van de bestuurden naargelang zij worden geconfronteerd met een stilzwijgende beslissing dan wel met een formeel gemotiveerde beslissing.

De beslissing om niet te beslissen over het administratief beroep is dan ook aangetast door een manifest motiveringsgebrek.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Overige middelen

De overige middelen worden niet onderzocht aangezien dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
- 2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 12 januari 2011 om, met verwijzing naar artikel 123, §2 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, geen beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen, waardoor de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem van 16 februari 2009 van toepassing blijft.
- 3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
- 4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 27 mei 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Pieter Jan VERVOORT, voorzitter van de achtste kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de achtste kamer,

Katrien VISSERS Pieter Jan VERVOORT